

Diuen que qui s'enfada té dos feines, enfadar-se i desenfadar-se. La frase es bàsicament errònia. Qui s'enfada en té tres, de feines. A més de les esmentades, absolutament prescindibles, existeix una tercera feina, sovint defugida: preguntar-se per què s'enfada. És a dir, que reconèixer quina és la causa que ens menà a la ràbia és una bona medicina contra l'odi i, si més no, una sortida provisional per a estalviar energies en situacions similars. O per a riure's. Tan fàcil, tan comprensible com és i què poc que es practica.